

ŠARANOVIĆ MILINKO, redovni profesor i profesor emeritus Elektrotehničkog fakulteta Univerziteta Crne Gore, redovni član Crnogorske akademije nauka i umjetnosti (CANU), redovni član AINCG.

Rođen je 14. oktobra 1929. godine u Selu Podkraj (kod Danilovgrada) od oca Mihaila i majke Mirune, rođ. Jovanović. Osnovnu školu završio je u Danilovgradu. Školovanje je prekinuo u toku rata (1943) zbog aktivnog učešća u NOB-u. Srednju tehničku školu - elektrotehnički odsjek završio je u Titogradu. Diplomirao je na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu - Odsjek za energetiku, 1956. godine. Zvanje doktora elektrotehničkih nauka stekao je 1970. godine, na Univerzitetu u Beogradu.

Po završetku fakulteta radio je (do 1963. godine), u Zajednici elektroprivrede Crne Gore, gdje je obavljao poslove rukovodioca službe za studije i izgradnju, a zatim tehničkog direktora. Aktivno je učestvovao u izradi i realizaciji više različitih projekata u okviru elektroenergetike Crne Gore i Jugoslavije, od kojih su najvažniji Razvoj energetike Crne Gore i projekat Strategija razvoja energetike Jugoslavije do 2050.

Radi stručnog usavršavanja boravio je više mjeseci u Sjedinjenim Američkim Državama.

Za docenta na predmetu Osnovi elektrotehnike na Tehničkom fakultetu u Titogradu izabran je najprije 1963, a zatim 1968. godine. Nakon doktoriranja sa tezom "Faradejevo i Maksvelovo učenje o prirodi elektromagnetnog polja i strukturi materije", marta 1970. godine, izabran je za vanrednog profesora za predmet Osnovi elektrotehnike na Tehničkom fakultetu u Titogradu. Zvanje redovnog profesora dobio je 1978. godine.

U tri navrata bio je prodekan, a od 1971. do 1973. godine, dekan Tehničkog fakulteta. Od oktobra 1976. godine, vršio je funkciju prorektora Univerziteta „Veljko Vlahović“ (u dva mandatna perioda), a 1982. godine, izabran je za rektora Univerziteta. Ovu dužnost obavljao je u dva mandatna perioda (od 1982. do 1986. godine). Bio je i predsjednik Predsjedništva Zajednice univerziteta Jugoslavije (ZUJ) i član Stalnog komiteta konferencije rektora Evrope (CRE). Njegova aktivnost u okviru ZUJ-a dobila je najviše priznanje dodjelom Plakete i Povelje ZUJ-a. Kao predstavnik ZUJ-a bio je i član Saveznog komiteta za nauku, tehnologiju i informatiku.

U funkciji rektora Univerziteta razvijao je saradnju sa Univerzitetom Lomonosov u Moskvi, Univerzitetom u Bariju, uspostavio i organizovao saradnju sa Univerzitetom u Karlsruheu u SR Njemačkoj i Univerzitetom u Rostovu na Donu.

Naučna aktivnost prof. dr Šaranovića se odvijala u oblasti teorije elektromagnetskog polja, što je imalo veliki odraz na usavršavanje nastave iz teorijske elektrotehnike i objavljivanja radova iz ove oblasti. Objavio je naučnu monografiju "O suštini fizičkih teorija Faradeja i Maksvela" (BIGZ, Beograd, 1971) i nekoliko radova iz oblasti klasične teorije elektromagnetskog polja.

Za vanrednog člana Crnogorske akademije nauka i umjetnosti izabran je 1. marta 1985. a za redovnog 1. oktobra 1993. godine.

U periodu od oktobra 1985. do novembra 1993. godine bio je sekretar Odjeljenja prirodnih nauka, a 1995. godine izabran je za generalnog sekretara Akademije.

Naučna aktivnost M. Šaranovića takođe se odnosila na istraživanja razvoja energetike, posebno elektroenergetike Crne Gore i Jugoslavije. Iz ove problematike publikovao je više radova, bilo u časopisima, zbornicima radova sa naučnih skupova, bilo kao studije koje su rađene za potrebe određenih institucija u oblasti nauke ili privrede.

Važniji radovi: O suštini fizičkih teorija Faradeja i Maksvela, Beograd, BIGZ, 1971, 220 str.; Elektrostatika, Titograd, Institut za društveno-ekonomska istraživanja, 1973, 103 str. (u koautorstvu sa Perkom Vukotićem); Elektrokinetika, Titograd, Institut za društveno-ekonomska istraživanja, 1973, 124 str. (u koautorstvu sa Perkom Vukotićem); Osnovi elektrotehnike II - Linearna električna kola, Titograd, NIO Pobjeda, 1981, 253 str.; Osnovi elektrotehnike I. Električno i magnetsko polje, Titograd, NIO Pobjeda, 1982, 264 str.; Osnovi elektrotehnike I. Drugo ispravljeno izdanje, Nikšić, Univerzitetska riječ, 1990, 264 str.; Osnovi elektrotehnike II. Drugo dopunjeno i ispravljeno izdanje, Nikšić, Univerzitetska riječ, 1991, 294 str.